

Öster Malma 2021-02-24

Yttrande om förslag om miniminivåer för björn, varg, järv och lo Ert dnr N2020/02821

Svenska Jägareförbundet, nedan kallat förbundet, tillstyrker förslaget om att slopa miniminivåer på län. Förbundet föreslår även att miniminivåerna för förvaltningsområde ska beskriva den framtida fördelningen av rovdjursstammarna mellan förvaltningsområdena, inte enbart dagsläget. Förbundet anser vidare att det enda som kan lösa de grundläggande problem som uppstått i rovdjursförvaltningen är att stammarna tillåts minska, framför allt gäller detta varg.

Bakgrund

Förbundet har redan tidigare i remissvar föreslagit att miniminivåerna på län bör tas bort då dessa skapat inlåsningseffekter som försvårat förvaltningen och motverkat möjligheten att uppnå rovdjurspolitikens övergripande mål. De första åren efter införandet krävde Naturvårdsverket att de länsvisa miniminivåerna skulle motsvara minst det antal verkliga föryngringar som fanns inom länet när nivån fastställdes. Effekten av detta blev att län som ett enskilt år hade bra inventeringsförhållanden eller tillfälligt höga tätheter av de stora rovdjuren fick en hög miniminivå medan andra län med de omvända förhållandena fick en låg miniminivå som fastställdes för en period om fem år.

Naturvårdsverket har dock på senare år lämnat kravet om att miniminivåerna ska motsvara verkliga föryngringar, vilket till del har löst problemet, vilket regeringen också konstaterar i det remitterade förslaget. Regeringens förslag om att slopa miniminivåerna kommer därför mest att minska administrativt arbete och kostnader. Någon större effekt på förvaltningen kan inte förväntas.

Förslag

Regeringen konstaterar att slopandet av miniminivåer på län kan bidra till att skapa en större trovärdighet och legitimitet för rovdjurspolitiken samt att förvaltningen i högre utsträckning styras utifrån rovdjurspolitiska mål, som t.ex. att minska koncentrationen av varg i särskilt vargöta områden.

Förbundet delar den uppfattningen, men vill vara tydlig med att miniminivåer fastställda på förvaltningsområde också kan leda till samma inlåsningseffekter mellan förvaltningsområdena om de ska motsvara verkliga föryngringar istället för rovdjurspolitikens övergripande målsättning. För att få ökad förståelse, trovärdighet och acceptens för rovdjurspolitiken krävs att de mål som sätts inte enbart beskriver dagsläget utan faktiskt beskriver den långsiktiga målsättningen för förvaltningen.

Svenska Jägareförbundet

Förbundets bestämda uppfattning är därför att miniminivåer för förvaltningsområdena bör spegla en tänkt framtida realistisk fördelning av rovdjursstammarna inom landet så som riksdagen har formulerat rovdjurspolitikens övergripande mål.

Förbundet menar alltså att miniminivåerna för förvaltningsområdet bör beskriva en tänkt framtida fördelning av rovdjursstammarna. En sådan ordning skulle ge visst hopp till de län som idag har oproportionerligt stora stammar samtidigt som det skapar en tydlighet för de län som idag har expanderande stammar i spridningsområdet.

Som regeringen konstaterar i fråga om slopande av de länsvisa miniminivåerna skulle inte heller förbundets förslag påverka möjligheten att upprätthålla gynnsam bevarandestatus då länen alltid måste utgå från det nationella referensvärdet vid beslut om t ex skydds- och licensjakt.

Förbundets förslag skulle däremot göra förvaltningen mera förutsägbar och tydlig då miniminivåerna inte skulle behöva ändras allt eftersom rovdjursstammarnas utbredning och numerär förändras mellan förvaltningsområdena.

Ett sådant förslag skulle dock kräva tydlighet i så måtto att beslut om jaktligt utrymme alltid ska vägas mot det nationella referensvärdet, inte mot förvaltningsområdets referensvärde. I klartext ska såväl skydds- som licensjakt kunna medges under den period stammarna tillväxer mot förvaltningsområdets miniminivå under förutsättning att det nationella referensvärdet inte äventyras.

Mot bakgrund av det ovan sagda vill förbundet understryka vikten av att stammarna av de stora rovdjuren tillåts begränsas till nivåer som beslutas regionalt, men inom ramen för det nationella referensvärdet. För den mest konfliktfyllda arten, varg, är det dessutom absolut nödvändigt att referensvärdet i ett första steg sänks till de 170–270 vargar som riksdagen beslutat om.

Svenska Jägareförbundet

MIKAEL SAMUELSSON

Mikael Samuelsson
Ledamot Förbundsstyrelsen

GUNNAR GLÖERSEN

Gunnar Glöersen
Rovdjursansvarig